

Až se vrátím domů

Štáhlavský Jindřich

Ona byla tak milá,
smála se ráda
já jsem s ní omlád
o hezkejch pár let
žít bylo krásný
a přálo nám štěstí
až na toho chlapa
co změnil můj svět.

R: Když soudce mi říkal:
vy zabil jste muže,
já pochopil rázem,
že na dno jsem kles.
Kde jsou tvý vlasy,
kde je tvá kůže,
kde je tvá láska,
kde já jsem dnes?

Je nás tu hodně,
stýskání bolí,
je nás tu hodně,
přece jsem sám.
Hlasím se číslem,
teď nemám jméno
a ty jsi jediná,
kterou snad mám.

R: Když soudce mi říkal:
vy zabil jste muže,
já pochopil rázem,
že na dno jsem kles.
Kde jsou tvý vlasy,
kde je tvá kůže,
kde je tvá láska,
kde já jsem dnes?

Teď každej tvůj dopis
voní tou lípou,
co na dvoře máme,
kde moh' jsem tě hřát,
přiznám se, žárlím,
i když mi píšeš,
že budeš mi věrná,
že nemám se bát.

R: Když soudce mi říkal:
vy zabil jste muže,
já pochopil rázem,
že na dno jsem kles.
Kde jsou tvý vlasy,
kde je tvá kůže,
kde je tvá láska,
kde já jsem dnes?

Až vrátím se domů
za dlouhý léta,
políbím hlinu,

kde jsem tak rád
hladil tvý vlasy
jak koňskou hřívu
a v náruči moji
pak zas budeš spát.

R: Když soudce mi říkal:
vy zabil jste muže,
já pochopil rázem,
že na dno jsem kles.
Kde jsou tvý vlasy,
kde je tvá kůže,
kde je tvá láska,
kde já jsem dnes?